

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Resvrrrectionis, Apparitionis, & Ascensionis, vsq[ue] ad
Spiritus Sancti Aduentum & Euangelij promulgationem, complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, Anno M.DC.XII.

Med. 34. De glorioso Beatißimæ Virginis transitu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-38195](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-38195)

denique omnia opera tua sunt, sicut castrorum, virtutum scilicet, acies ordinata, terribilis Dæmonibus, beneuola electis, quorum es protectrix: accipe me sub tua protectione, vt, te fauente, quotidie in eam virtute in virtutem, donec eo perueniam, videam Deum Deorum in Sion, in æternum Amen.

III

MEDITATIO XXXIV.
DE GLORIOSO SANCTISSIMÆ Virginis
Transitu.

PUNCTVM. I.

I.

CONSIDERANDVM est primum, quam fuerit uia & inflammata Sanctissimæ huius Virginis desideria, in ultimis præcipue vitæ suæ annis eundi ad videndum Deum & simul esse cum filio suo: quæ tamen non ex aliquo vitæ præsentis tædio, aut horrore laborum, quos in ea tolerabat, oriebatur; sed ex puro amore, qui, cum vehementer est, vehementer quoque suspirat ad sui dilectæ præsentiam: nec vllam inuenit requiem, nec illum videat. Et quoniam in Diuinis libris erat versatissima, ex eis accipiebat verba affectus sui: Et ita, nunc secum ipsa loquens dicebat cum Dauide: a Heu mihi, quia incola

a Psal. 119.5

tus meus prolongatus est, habitavi, longo tempore, cum habitantibus Cedar: multum incolatus fuit anima mea in hac vita. Nunc loquens cum Deo dicebat: *b* Quemadmodum desiderat Cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus. *s*itit anima mea ad Deum fortem vivum: quando veniam & apparebo ante faciem Dei? *c* Educ. de custodia huius corporis animam meam, ad confitendum nomini tuo. *me* expectant iusti, donec retribuas mihi, promissam iusticie coronam. Interdum cum Angelis, qui illam visitabant, colloquens, dixerit: *d* adiuro vos filie, & habitatores cælestis Ierusalem, si inueneritis dilectum meum, vt nuncietis ei, qui amore languet. dicite illi; quod deficiat Spiritus meus & caro mea omnino languet, præ desiderio illum videndi, & eo fruendi.

b Psal. 42. 2.*c* Psal. 141. 8.*d* Cant. 5. 8.

II.

EST tamen fas credere: fuisse interdum in corde ipsius Virginis Sanctam illam pugnam inter amorem Dei & amorem proximi; quam etiam Apostolus sentiebat, cum diceret: *e* Coarctor autem est duobus, desiderium habens dissolui, & esse cum Christo multo magis melius: permanere autem in carne, necessarium propter vos. amor enim Dei urgebat ipsam virginem Sanctissimam, vt cuperet dissolui, & apud filium esse; sed amor erga proximos, quorum videbat necessitatem, necessarium esse dicebat, adhuc manere in carne, ob eorum commodum. & qui a resignatissima erat in voluntate Diuina, excelsissima obedientia proculdubio dixerit, quod de S. Martino refertur: *In eius vita.*

e Phlip. 1. 23.

Bb 2

Dom

Domine, si adhuc populo tuo sum necessaria, non recusō laborem: fiat voluntas tua. O Virgo ineffabilis, quæ nec labore fuisti victa, nec vinceris à morte; nec mori timuisti, nec viuere recusasti: quia id solum voluisti, quod voluit Deus, O si ego feruentia tua desideria, tanta resignatione imitarer, vt & mortem optarem cum læticia, & vitam sustinerem cum patientia!

III.

f Cant. 2. 5.

TANDEM cùm Virgo sacratissima presentit, paucos sibi dies vitæ superesse, capio nouo feruore ad discessum se parare, clarissimos virtutis actus exercens, illudque Cantorum vsurpans: *f fulcite me floribus, stipate me malis: quia amore langueo.* atque si, cùm animæ suæ facultatibus loquens, dixisset: vitam amoris consumit sensim vitam meam; proferte itaque novos flores & fructus cælestes, erumpant meditationes, affectus, & fragrantia opera, quæ morbum leuent, & ad eius finem me disponant.

Refert *Blossius in Monili Spirit.*
c. 13.

IN tribus his rebus prædictis, imitari debeo Virginem sacratissimam: præparando me scilicet ad mortem, inflammatis desideriis videndi Deum, resignatione propriæ voluntatis in Diuinam, & operibus perfectioribus augendo etiam feruorem, cum presentium meum imminere discessum. Non enim absque nota, tepidum esse in desiderio videndi Deum, & beatitudinem consequendam legitur enim esse in altera vita quandam rationem purgatorij, quam appellant Purgatorium.

rium

rium *Desiderij*, qua purgatur hæc tepiditas *desiderij* videndi Deum.

PUNCTVM II.

PERPENDENDA deinde sunt, quæ præcesserunt mortē sacratissimæ Virginis.

NAM *Primum*, quamuis Deus dominus noster beatissimam Virginem ab originis labe, præseruauit, noluit tamen, à corporis mortē, quæ illius est effectus, liberare. sed, quoniam, teste Apostolo, *a statutum est hominibus semel mori*, voluit, eam, sicut cæteros homines, mortem obire; vt magis appareret firmitas huius sententiæ mortis. *Item*, vt & ipsa Virgo, in hoc etiam, filium suum imitaretur, qui mortuus est, vt, sua morte, remediū nobis adferret, & vt, moriens, plurimum apud Deum mereretur, ex eo quod vinceret naturalem hanc carnis, ad moriendum repugnantiam. Siquidem teste Apostolo; *b nolumus exspoliari corpore, sed superuestiri veste gloriæ, vt sic absorbeat quod mortale est à vita.* *Item*, vt in morte sua omnibus præberet rarum virtutis exemplum, & compateretur morientibus, tanquam experta pugnam illam, & repugnantiam carnis; quia futura erat ipsa aduocatrix nostra in illa hora. Hinc titulos & motiua accipiam, supplicandi ipsi Virgini, vt in illa hora mihi subueniat; aliquem mihi fauorem, & gratiam impetrans, ex plurimis, quas

I.

a *Hebr. 9.*
27.b 2. *Corint.*
5. 4.

ipsa accepit in illa hora; dicamque illi, magno Spiritu, vltima illa verba salutacionis Angelicæ; *Ora pro nobis peccatoribus nunc & in hora mortis nostræ; & hymnum illum, M A R I A Mater gratia, Mater misericordia, tu nos ab hoste protege, & hora mortis suscipe.*

II.

DE INDE considerabo, quod, accedente statuto tempore transicus gloriosissime Virginis, miserit filius eius Archangelum Gabrielem, qui hoc ei annunciarer, venerit ille proculdubio resplendens, sic cum venerat ad eundem Diuini verbi incarnationem eidem Virgini annunciandam, estque verisimile eandem nunc salutacionem eum vsurpasse: *Aue gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus*, propter benedictum fructum ventris tui; a quo mihi sus sum annunciare tibi: peruenisse tandem horam, qua te ad se accipiens, præm reddat tuis obsequijs digna; & simul magnam omnibus cæli ciuibus gaudium adferat, qui magno desiderio, te in societate tua habendi, tenentur. Quæ sensa, quæ eleuata, Virgo Sanctissima habuisse credenda est, his nouis auditis! hinc enim lætissimam iubilis plena dixerit proculdubio, quod quando Dauid: *c latata sum in his qua sunt mihi, in domū Domini ibimus!* inde verum magna animi resignatione, repetiuerit forte responsum, quod eidem Angelo alia viderat: *d Ecce ancilla Domini fiat mihi secundum verbum tuum.*

Nicepho. lib.
bro. 2. cap.
21.

c Psal. 121. 1.

d Luca 1.
38.

dum verbum tuum. Duplicem hunc affectum Beatissimæ Virginis, diligenter perpendam, & in corde meo custodiam, ad eam horam, qua talia mortis meæ noua audiam: placet enim Deo cum lætitia & resignatione, ea excipi.

PERPENDAM denique, prodigiosè peruenisse Apostolos, multosque alios discipulos, ut eiusdem Virginis morti interessent; ad ipsorum potius commodum, quam ad ipsius virginis consolationem: quamuis & ipsa gauisa fuerit, illos videns. Omnes flebant eius discessum, eiusque precibus se impensè commendabant: ipsaque omnes consolata, saluberrima dedit monita; Filiumque suum imitata, pro illis orauit, magnoque affectu eis benedicens, recepit, se illorum aduocatam in cælo futuram.

O Mater dulcissima, orphani manemus in terra, si tu ascendis in Cœlum; si tamen certum nobis adsit auxilium tuum de cælo, securi viuemus in terra. Ascende itaque feliciter, siquidem tua benedictione, pignus nobis relinquis, quod simus te secuturi,

vt Filio tuo in æterna gloria

fruemur. Amen.

III.

S. Dionys. c.
3. de Diuin.
nomin.
S. Damasc.
S. Iuuen.
Lipoman.
Serm. de
Assump. B.
Virg.

PVNCTVM IIL

I.

a Ioan. 14.3.

b Can. 2. 10

c Canti. 4.
8.

APPROPINQUANTE iam hora, descendit Christus ipse Dominus noster de Cælo, ad Matrem suam, implens, ergulam, promissionem, quam fecerat suis Apostolis, cum dixit: *a* *si abiero & praparauero vobis locum in cælo, iterum venio, & accipiam vos ad meipsum.* Certum vero est, adduxisse secum innumeram Angelorum multitudinem, qui illius morti interessent, & expulisse inde omnes dæmones ita, vt nemo auderet comparere, nec quidem illius habitationem, accedere. quàm blanda verba filius dederit Matri, non assequitur mens nostra, nec cogitare potest nisi per ea, quæ in Canticis sunt scripta: *b* *dixerit itaque amantiſſimè: b surge, proprora amica mea, Columba mea, formosa mea, & veni: Iam enim hyems transijt, imber abiit, & recessit: finiti sunt tui omnes labores. c* *Veni de Libano, Sponsa mea, veni de Libano, & de cæteris altissimis ac vberrimis montibus virtutum, in quibus hæctenus mansisti, desere iam mundum istum miserandum, qui est cubile leonum & monstrorum: veni coronaberis corona iustitiæ, quam abundè es promerita.*

VIDENS Beatissima Virgo filium suum audiensq; verba, quæ ad cor eius loquebatur, fas est credere, ipsâ, quæ magna eius erat caritas, petiuisse à filio, vt Apostolos ac discipulos consolaretur, copiosam super eos effunderet benedictionem. Et mox memor, quæ ratione

ipſe

ipse eius filius in cruce expirasset, eadem verba & ipsa nunc protulerit, dicens filio suo: *o Pater mi, quia es Deus; & fili mi, quia es homo: d in manus tuas commendo Spiritum meum: Et hæc dicens expiravit.* O quam pretiosa fuit mors huius sacratissimæ Dominæ, ante oculos Dei! siquidem *e pretiosa est in conspectu Domini mors Sanctorum eius.*

d Psal. 30. 6.

e Psal. 115. 15

FVI R enim eius mors pretiosa, **P**RIMVM: quia non tam ex morbo aliquo corporis mortua est, quàm ex vehementia amoris, qui corporis eius vires consumpsit, ideoque dicere potuit illud Sponsæ. *f Quia amore langueo, & vulnerata charitate ego sum.* cuius vulnus ad eius animam penetrans, eam ex corpore extraxit, ut eum ipsum videret, *g cuius cor ipsa prior inflammata sua charitate vulneravit.*

f Cant. 2. 5.

g c. 4. 9.

I.

II.

DE I N D E, mortua est sine dolore, acceptante videlicet filio dolores, quos perpeffa illa fuerat, cum ipsum in cruce morientem vidit; ut nunc in hoc transitu nullum dolorem sentiret: dum etiam, quod animi lætitia, qua eius anima afficiebatur ex præsentia sui dilecti, adeo erat vehemens, ut nihil senserit à corpore separari: ut locum propterea in illa habuerit illud Sapientia, *h iustorum anima in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis.*

h Sapie. 3. 1.

III.

TERTIO, quia omnia eius opera, quæ & plurima erant, & clarissima, simul tunc conuenerunt, manifestante illa Deo, ut eam comitarentur, & fiducia lætitiæque replerent. *Si beati sunt qui in Domino moriuntur, quia o*

i Apoc. 14.

opera eorum sequuntur illos, quanto erit beator, quæ in Christo mortua est, quæ amore puro ipsius Christi, & tantam habuit clarissimorum operum copiam, quæ illam comitarietur! Si *k* beatus est seruus, quem cum venerit Dominus eius in domum suam, inuenerit vigilantem; quanto beator erit hæc Virgo, quæ nunquã profundè dormiuit, sicut *l* fatua illa virgines; nec leuiter, sicut *prudētes*; sed semper fuit in vigilia: Si *m* Iustus (vt ait Sapiens) sperauit in morte sua, quanto magis sperauit hæc Regina iustorum, in extrema hac hora. O si *n* anima mea moreretur morte huius Domine, quæ eminenter *iusta* nomen meretur, & *fieret nouissima mea, eius similia*. O Virgo Sanctissima, quod mors mea in aliquo sit tuæ similis, impetra mihi, vt vulneratus amore viuam, & bonis operibus ita plenus, vt mortis tormentum non me tangat. Rectum quidem est, vt mortis corporis tormentum me tangat, siquidem poena est, quam mea culpa promerui; sed non me tangat Spirituale tormentum, vt nimio timore diffidentia & cordis defectio affligat.

PUNCTVM IV.

I.

POSTQVAM Virgo Sanctissima exspirauit, deduxerunt sacratissimi eius corporis funus ingenti pompa, Coelestia & terrena ita, vt de eo dicere liceat, quod dixit Isaias de ipso Christo, & erit sepulchrum.

k Luca. 12.

43.

l Matt. 25. 5*m* Prou. 14

32.

n Numer.

23. 10.

a Isaias. 11. 10.

eius gloriosum: nam ad illud concurrerunt gloriosissimi quique ex terra, & ex caelis: Apostoli videlicet, & plurimi discipuli, qui cantabant hymnos, & laudes Deo, eiusque Mariæ, sicut Spiritus Sanctus cordibus eorum suggererat, ut etiam ore proferrent. Venerunt quoque Angelici chori qui funus ipsum sequebantur, & apud sepulchrum, cœlestem musicam concinentes, manserunt, venerantes Reginam suam, quæ ibi erat in deposito,

Ita. Doctores supra citati.

II.

FUIT deinde sepulchrum illud gloriosum, ob plurima miracula, quæ fecit Deus in venerandi corporis illius præsentia: etsi enim, dum viueret, miracula non fecerit, tum ob humilitatem, tum ut Apostolis & prædicatoribus Euangelij, hoc munus relinqueret: tum denique, quod tota ipsius vita esset continuum quoddam miraculum; & quidem gloriosius, quàm fuerit vita Ioannis Baptistæ: sed mox, atque illa expiravit, voluit filius eius, eam honorare clarissimis miraculis, sicut Sanctos alios honorat.

III.

FUIT denique gloriosus eius transitus: quia, etsi Apostoli & reliqui discipuli tenerè senserint ipsius Virginis mortem, credendum est tamen, statim Christum Dominum nostrum illis manifestasse, matris suæ gloriam; & eorum corda spirituali lætitia repleuisse certò sibi persuadentes, habere se in Cælo verè Matrem & aduocatam, quæ illorum curam gereret.

O Virgo

O Virgo suprema, quomodo possum, volo
 corpus tuum Spiritu meo comitari, & infere-
 re me ad vtrumq; chorum, Apostolorum vi-
 delicet & Angelorum, vt laudes tuas cum
 illis decantem. Rectum omnino erat, vt, quā-
 doquidem tuum corpus fuit gloriosissimum
 sepulchrum, in quo verbum æternum, per
 nouem menses fuit, quasi sepultum; nunc, e-
 dem tuo corpori, sepulchrum daretur valde
 gloriosum: in quo, tanquam in deposito, es-
 set per tres dies. Et quandoquidem, illud
 tota vita sua, sese impendit in laudando &
 glorificando Creatore, & verò intra tres dies,
 ad eandem exercitationem, æternum præstā-
 dam, sit rediturum; æquissimum omnino e-
 rat, vt Angeli, tribus illis diebus, essent illi in-
 star linguæ, per quos eum glorificaret, quem
 semper hæctenus glorificauit. Gratias tibi
 verbum æternum, pro honore, quem bene-
 meritæ matri tuæ defers: per eam supplet
 te oro, talem mihi des mortem, vt te
 in eius societate fruatur in
 gloria, per secula.

Amen.

